

DECIZIE nr. 648 din 11 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 15 alin. \(2\) din Legea nr. 187/2012](#) pentru punerea în aplicare a [Legii nr. 286/2009](#) privind Codul penal

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 30 din 14 ianuarie 2015**

Data intrării în vigoare 14-01-2015

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Toni Greblă	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Daniela Ramona Marițiu	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 15 alin. \(2\) din Legea nr. 187/2012](#) pentru punerea în aplicare a [Legii nr. 286/2009](#) privind Codul penal, excepție ridicată de Judecătoria Făget, din oficiu, în Dosarul nr. 129/832/2014. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 573D/2014. 2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens arată că dispoziția de lege criticată reprezintă o materializare a aplicării retroactive a legii penale mai favorabile. În cazul dispozițiilor de lege criticate, legiuitorul a identificat el însuși legea penală mai favorabilă, care sub aspectul anulării sau revocării suspendării condiționate este mai favorabilă potrivit vechiului cod penal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 129/832/2014, Judecătoria Făget a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 15 alin. \(2\) din Legea nr. 187/2012](#) pentru punerea în aplicare a [Legii nr. 286/2009](#) privind Codul penal, excepție ridicată de instanța de judecată, din oficiu, cu ocazia soluționării unei acțiuni penale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate Judecătoria Făget apreciază că în cauza în care a ridicat excepția de neconstituționalitate, aceasta fiind în curs de judecată la data de 1 februarie 2014, sunt incidente dispozițiile [art. 15 alin. \(2\) din Legea fundamentală](#) și cele ale [art. 5 din Codul penal](#). Având în vedere existența acestor situații tranzitorii, legiuitorul a inclus în [Legea nr. 187/2012 art. 15 alin. \(2\)](#), care reglementează regimul suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal din 1969, precum și regimul revocării și anulării acestei măsuri, toate aceste elemente fiind supuse, potrivit textului de lege criticat, reglementărilor din Codul penal din 1969.

6. Prin urmare, în cazul condamnării inculpatului pentru o infracțiune săvârșită și descoperită în cursul termenului de încercare al suspendării condiționate, instanța este obligată să dea efect juridic concret opțiunii legiuitorului stipulate în dispozițiile [art. 15 alin. \(2\) din Legea nr. 187/2012](#), astfel încât va face aplicarea, în mod necesar, a dispozițiilor [art. 83 din Codul penal din 1969](#). Aplicarea acestor din urmă dispoziții legale va determina revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei anterioare și executarea în întregime a celor două pedepse, conform regulilor cumulului aritmetic, aceasta constituind cea mai gravă formă de sancționare a pluralității infracționale în dreptul penal român.

7. Pe de altă parte, Codul penal instituie un tratament diferențiat pentru diversele forme de pluralitate infracțională. Astfel, în cazul unei recidive postcondamnatorii, se prevede același regim foarte aspru de sancționare, prin cumulul aritmetic al pedepselor care constituie cei doi termeni ai recidivei [[art. 43 alin. \(1\) din Codul penal](#)], iar în situațiile de pluralitate intermediară, pedeapsa rezultantă se va stabili prin contopirea celor doi termeni ai pluralității infracționale, după regulile din materia concursului de infracțiuni [[art. 44 alin. \(2\) raportat la art. 39 din Codul penal](#)]. Or, apreciază instanța de judecată, pluralitate intermediară poate fi situația inculpatului în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, în cazul acestuia neexistând stare de recidivă, nefiind întrunite condițiile recidivei, potrivit [art. 41 alin. \(1\) din Codul penal](#).

8. Având în vedere toate acestea, apreciază că alegerea legii penale mai favorabile trebuie să se realizeze prin compararea în sistemul global de evaluare, a normelor legale incidente până la intrarea în vigoare a Codului penal, cu acelea prevăzute de noua legislație penală, urmând a se determina care este legea penală mai favorabilă, conform [art. 15 alin. \(2\) din Constituție](#) și a [art. 5 din Codul penal](#). Or, dispoziția de lege criticată împiedică efectuarea acestei comparări pentru stabilirea legii penale mai favorabile, câtă vreme ea impune în mod necesar și

obligatoriu aplicarea doar a vechilor dispoziții penale aferente instituției revocării suspendării condiționate, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2). De asemenea, textul de lege criticat creează o situație inechitabilă și discriminatorie pentru persoanele aflate în cursul judecății, față de persoanele condamnate definitiv anterior intrării în vigoare a Codului penal, aspect ce contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

9. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. 15 alin. \(2\) din Legea nr. 187/2012](#) pentru punerea în aplicare a [Legii nr. 286/2009](#) privind Codul penal. [Legea nr. 187/2012](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut: "Regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin. (1), inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969."

13. În opinia Judecătoriei Făget, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul aplicării legii penale mai favorabile și art. 16 referitor la egalitatea în drepturi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că situația din speța dedusă controlului de constituționalitate se caracterizează prin faptul că cel condamnat, fiindu-i aplicată suspendarea condiționată a executării pedepsei potrivit Codului penal din 1969, a săvârșit o nouă infracțiune descoperită în termenul de încercare, procesul său fiind pendinte la data intrării în vigoare a Codului penal. Această situație tranzitorie este reglementată de [art. 15 din Legea nr. 187/2012](#), care prevede că măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal, iar regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin. (1), inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969.

15. Curtea observă că, potrivit art. 81 alin. 1 din Codul penal din 1969, instanța putea dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate persoanei fizice pe o anumită durată, dacă erau întrunite anumite condiții prevăzute de lege. Durata suspendării condiționate a executării pedepsei constituia termen de încercare pentru condamnat și se compunea din cuantumul pedepsei închisorii aplicate, la care se adăuga un interval de timp de 2 ani. Dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat săvârșea din nou o infracțiune, pentru care se pronunța o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, potrivit art. 83 alin. 1 din Codul penal din 1969, instanța revoca suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopea cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune. La stabilirea pedepsei pentru infracțiunea săvârșită după rămânerea definitivă a hotărârii de suspendare nu se mai aplica sporul prevăzut de lege pentru recidivă.

16. În continuare, Curtea constată că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu se mai regăsește în Codul penal intrat în vigoare la 1 februarie 2014. Având în vedere că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu a mai fost preluată în noua reglementare, iar această instituție privește modul de executare a pedepsei, Curtea apreciază că, din perspectiva aplicării legii penale în timp, este justificat ca regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, precum și motivele care pot duce la revocarea măsurii să fie supuse legii în vigoare de la momentul aplicării acesteia.

17. Totodată, Curtea reține că instanța de judecată care a ridicat din oficiu excepția de neconstituționalitate pune în balanță, în momentul formulării criticilor de neconstituționalitate, modul de revocare a măsurii suspendării condiționate și de individualizare a pedepsei pentru noua infracțiune, având în vedere, pe de-o parte, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei (art. 81 din Codul penal din 1969), iar, pe de altă parte, instituția suspendării executării pedepsei sub supraveghere (art. 91 din Codul penal). Or, cele două instituții sunt instituții diferite, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere fiind reglementată atât în vechea legislație, la art. 861, cât și în Codul penal, la art. 91-98.

18. Astfel, chiar dacă, potrivit art. 96 alin. (5) din Codul penal, pedeapsa principală pentru noua infracțiune, în cazul revocării suspendării executării pedepsei sub supraveghere, se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară, această nouă reglementare nu poate fi considerată lege penală mai favorabilă în raport de vechea reglementare a suspendării condiționate a executării pedepsei, ci doar în ceea ce privește, eventual, vechea reglementare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

19. Aşa fiind, Curtea apreciază că declararea neconstituționalității textului de lege criticat din perspectiva susținută nu poate atrage aplicarea în speță a reglementărilor referitoare la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere din Codul penal.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Judecătoria Făget, din oficiu, în Dosarul nr. 129/832/2014 și constată că dispozițiile [art. 15 alin. \(2\) din Legea nr. 187/2012](#) pentru punerea în aplicare a [Legii nr. 286/2009](#) privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Făget și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Pentru magistrat-asistent

Daniela Ramona Marițiu,

semnează, în temeiul art. 426 alin. (4)

din Codul de procedură civilă,

prim-magistrat-asistent,

Marieta Safta
